

Pondělí
29.07.

- 02 Stane se
- 03 New Queer Cinema
- 04 Rozhovor: Lech Majewski
- 05 Filmový mix
- 06 Glosy

Pátrání po Langstonovi
(režie: Isaac Julien, 1989)

Stane se

TVŮRČÍ FILMOVKA

Pozor, výzva! Na workshopu České tiskové kanceláře (ČTK) se uvolnila dvě místa. Dílna pro psavce, kterou vede šéfredaktorka zpravodajství ČTK Radka Matesová Marková, běží ode dneška do pátku. Dozvíte se na ní, jak psát, i to, jak tahle české agentura, jejíž služby využívají asi všichni novináři a novinářky v Česku, funguje. Nejzdařilejší příspěvky najdou uplatnění ve Filmových listech, na sociálních sítích Filmovky a možná i v servisu ČTK. Dorazte dnes v 9:00 do Klubu kultury 2, připojit se ale můžete i zítra. Podmínkou je vlastní notebook.

VELMI TEMNÝ FILM

Film noir je mnohými považován za přežitý žánr, který už v dnešních filmech nefiguruje, přitom bídné ulice i muži jimi kráčející jsou stále tu. Avšak žádný nový detektiv velikosti Philipa Marlowa. Ten je jen jeden. Drsnou školu Raymonda Chandlera a vývoj film noiru v Americe rozebere Michal Hain, dramaturg Noir Film Festu. Od 13:00 v Respekt stanu.

JAK TO BOUŘÍ V MÉDIÍCH?

Občas je těžké se ve všech těch médiích zorientovat, zmatení jsou často i sami novináři a novinářky. Na diskuzi v pondělí od 15:00 v Respekt stanu se můžete dozvědět, s jakými problémy se potýkají vybraní profesionálové z České televize, ČTK a hostičího Respektu. Důležitým tématem bude i proměna práce novináře v době, kdy si informační médium může založit vlastně kdokoliv a šéf komunistické strany prohlašuje, že novináři by měli být co čtyři roky voleni. No jéje.

OSTŘE ČTENÍ

Čtení svět možná nezmění, ale aspoň ho okoření. Jazykolomný název Harakiri Czurakami ostravského projektu sdružujícího zajímavé mladé autory to rozhodně slibuje. V 17:30 v Divadelním/literárním stanu si dejte čtení místo frána (nebo obojí).

TVRDRÁ PRÁCE ROZVOJOVEK

V Respekt stanu se v 17:30 dozvíte něco o práci lidí v zemích, odkud často kupujeme potraviny a další konzumní zboží, zatímco oni sami nemají co jíst a střechy chátrajících továren jim padají na hlavu. Hostů na diskuzi bude více, jmenovitě třeba vedoucí humanitárky a rozvojovky Charita Česká republika Jiří Škvor.

KONIBAR FOREVER!

Pamětníci legendárního Konibaru se rozhodli bojovat s jeho uzavřením a na Facebooku uveřejnili pod událostí zvanou Kladení věnců a koňských klobás následující výzvu: „Konibar neotevírám. Vkrádá se strašná myšlenka, že Konibar, místo, kde jsme topili svoje naděje a zdraví v laciném víně, zaržál naposledy. Přijďte manifestovat svou tichou bolest. Položte před bránu Konibaru svou vzpomínku. Svíčku. Květinu. Klobásu. Vyfoťte tyto mlčenlivé relikvie žalu a sdílejte s hashtagem #prayforkonibar.“ U snah o znovuzrození hradištské modly nemůžeme chybět. Přidejte se také!

Srdcovka Petra Vlčka

Letos u mě jednoznačně vyhrál nový polský snímek *Klér* (2018) Wojciecha Smarzowského. U nás byl k vidění zatím jen na přehlídce Kino na hranici v Českém Těšíně. Přitom doma v Polsku ho vidělo několik milionů diváků a zařadil se mezi nejnavštěvovanější polské filmy v historii. Pozornost diváků zcela jistě přitáhlo kontroverzní téma zpracované Smarzowského nevybíravým způsobem. *Klér* se obouvá do katolické církve, která má v polské společnosti nebývalý vliv. I přes toto třaskavé téma mu ale nelze upřít další kvality. Místo

prvoplánové provokace máme co do činění s mistrně vystavěným sociálně-kritickým dílem, při jehož sledování se musí sám Pán Bůh stydět. Fikce? Nemyslím si. Ale i na to se můžete zeptat vedle samotného Smarzowského také scenáristy Wojciecha Rzehaka. Myslím, že nás dnes čeká nejen nevšední podívaná, ale i náročná diskuze. Bůh s námi. Amen.

Petr Vlček je dramaturg LFŠ.

Na *Klér* a diskuzi přijďte v 17:30 do Klubu kultury 1.

Mix

QUEEROVÁNÍ

Dnešní Listy jsou hodně queer. Subverzivní. Všechno se smí. Které filmové postavy jsou podle fanoušků nezáměrně queer?

Harry Potter a Snape – Nemá ho rád, protože ho miluje. Letmé pohledy na chodbách Bradavic, dotyky a šepoty v komnatě nejvyšší potřeby. Nejpopulárnější dvojice slash fiction, která převrací hetero na homo, od romantiky až přes tvrdé porno. Malá ukázka: „Harry zasténal, když mu Snapeova ruka přešla přes kalhoty. ‚Velmi působivé, Pottere,‘ zašeptal Snape.“

Top Gun – Tak moc queer film, že by se možná měl zařadit do vlny New Queer Cinema. Unylá žena nikoho nezajímá, skutečná láska bouří mezi klukama. Je něco víc gay než americká armáda?

Ledové království – „Najednou, najednou, chci skončit s tou hloupou hrou. Dvěma prasknu za sebou / Já jsem svá, to chci dokázat všem / v bouři rozkvétám.“ Vznikla dokonce iniciativa, která žádala autory Ledového království 2, aby z Elsy udělaly otevřeně lesbu.

300: Bitva u Thermopyl – Asi není náhoda, že tenhle komiksový macho opus byl v roce 2007 u gay komunity vyhlášen za nejoblíbenější film. 300 zpocených naleštěných mužů se sukýnkou, co jim stěží zakrývá penis. „Vypněte si zvuk a celé to vypadá jak scéna z gay porna,“ píše jeden z blogerů. A Xerxes? Jasná drag queen.

Klub rváčů – Kluci si hrajou, kluci jsou kluci. Chlap nebrečí. Agrese animální jako agrese sexuální. Co stane v klubu rváčů, zůstane v klubu rváčů.

Rychle a zběsile – Esence toxické maskulinity, olej, svaly, auta, prsa. Může tohle být queer? „Ten film nedává smysl, dokud si neuvědomíte, že Vin Diesel a Paul Walker se vlastně chtějí navzájem vojet. To vysvětlí asi tak polovinu všech logických děr,“ vysvětluje jeden fanoušek na Redditu. „No jo! Zkouknul jsem to znovu a udivilo mě, jak gay to vlastně je. Tolik emocionálních rozhovorů! Tolik horoucích pohledů!“

Soutěž

A queerujeme dál! Pošlete nám vlastní queer interpretaci nějakého zásadního filmového opusu! Podmínkou je, aby film sám o sobě nebyl explicitně queer a aby vaše queer pojetí dávalo smysl. A taky abychom si při jeho čtení rekli: „Aha, no jo. To je přece pravda! Nebo aspoň zábava.“

Odpovědi posílejte na mail filmoveлисты@lfs.cz. Jeden z vás dostane balíček od Filmovky a knihu Všechni mají pravdu od Paola Sorrentina.

02

Na LFŠ mobilně

Stahujte oficiální
mobilní aplikaci
Letní filmová
škola 2019

→ ANDROID

oficiální hashtag: #lfs2019

letnifilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

→ iOS

Naštvaná Zkrocená hora

Přístup do Infobanky ČTK pro
účastníky Letní filmové školy

Jméno: LFS

Heslo: 45.filmovka

Platnost přístupu: 26. 7. – 3. 8. 2019

Maximální počet přístupů najednou: 50

Edward II [režie: Derek Jarman, 1991]

Když se na začátku 90. let začaly množit snímky, které popisovaly špínu, hnus a trápení gay komunity, filmový svět byl v šoku. Ze subkulturních festivalů se najednou příběhy od LGBT, o LGBT a pro LGBT promítaly v sálech na festivalu Sundance a pomalu začaly pokukovat i po mainstreamovém divákovi. V šoku byli samozřejmě i obránci tradiční hetero čistoty, již prožívali další ataku morální paniky. Zmatená byla ovšem i samotná LGBT komunita, která úzkostlivě pracovala na představě, že gayové a lesby jsou jen milí lidé odvedle.

03

Jak už to tak bývá, nejedná se v pravém slova smyslu o vlnu. Žánry, přístupy i režisérské osobnosti jsou na to příliš heterogenní. Přesto mají filmy označované jako New Queer Cinema (NQC) mnoho společného – nekompromisnost, kritičnost a naštvanost. Fakt, že se právě na začátku 90. let začalo objevovat tolik queer filmů, není náhoda. Vrcholící epidemie AIDS, silící frustrace LGBT komunity spolu s lehce zemdlévajícím feminismem i nová vlna naštvaného občanského aktivismu se spojily s čerstvým nadechnutím amerického nezávislého filmu, který pokukoval po temných a dosud neprobádaných zákoutích.

A tyhle filmy temné byly – bez příkras vyprávěly o násilí, drogách, vraždění, prostituci nebo viru HIV. Stály tak v přímé opozici k občasným obrázkům spořádaných gayů a leseb, jejich snah o coming out a touze zapadnout. Když totiž NQC vypráví o coming outu, je to bolavé a plné špíny. Takový je třeba snímek *Vždyť já jsem roztleskávačka* (1999) vyprávějící o dívce, která by ve zlém mikrokosmu střední školy lesbou být rozhodně neměla.

NQC také zcela v duchu queer teorie problematizuje binární chápání genderových identit (včetně zdánlivě jasné definice gaye a lesby). Například dokumentární *Paris is Burning* (1990) dává nahlédnout do newyorské subkultury drag queens. Zásadním pro NQC bylo také objevování zamlčené queer historie. Jedním z formujících snímků celé vlny je film *Závrať* (1992) Toma Kalína. Skutečný příběh o dvou chicagských vrazích totiž už zfilmován byl (třeba i Alfredem Hitchcockem), fakt, že se jednalo o gaye, ale *Závrať* akcentuje poprvé.

QUEER FORMA

Kromě sociální kritiky je častým styčným bodem NQC i experimentálnost formy. Stejně jako třeba feministická literární teorie věří, že principy jakéhokoli jazyka jsou patriarchální a mužské, queer cinema může (byť ne programově) chápat základní

filmové postupy a pravidla jako heteronormativní. Podobně jako francouzská l'écriture féminine ignoruje interpunkci či podměty a přísudky, NQC často experimentuje s narativními formami, žánry i odolností diváků a divaček.

Takový je i *Jed* (1991) Todda Haynese, vedle *Závratě* druhý ustavující snímek celé vlny, filmový experiment spojující vězeňskou romanci, fiktivní dokument a horor. Limity filmové narace zkoumá i muzikál o AIDS *Pacient nula* (1993) nebo *Mé soukromé Idaho* (1991) Guse van Santa, které kombinuje Shakespeara a road movie.

S rozmachem NQC se ovšem nakonec dostávala queer témata stále častěji do mainstreamové produkce, která bolest vždycky přežvýká tak, aby byla stravitelnější. Za „novou vlnu“ NQC tak někteří teoretici označují *Zkrocenou horu* (2005), komedii *Děcka jsou v pohodě* (2010) nebo třeba životopisný film *Milk* (2008). Tyhle filmy nijak zvlášť neprovokují, vlastně se jedná o klasické romantické dojaky, jejichž postavy jsou prostě „jen“ neheterosexuální. Antiteze původní NQC, zdá se. Zemřela tedy naštvanost vlny? A jaký film lze dnes vůbec označit za queer?

BUĎ QUEER I TY!

Samotná queer teorie se vyvíjí ruku v ruce s postmoderním obratem k divákovi, který akcentuje jeho jedinečnou zkušenost a boří hierarchii interpretací textu. Stejně správné a pravdivé jako to, jak to autor

„myslel“, je i to, jak daný text člověk pochopí. Čím víc víceznaných míst navíc daný text obsahuje, tím více k takovému čtení „zve“. Takzvané subverzivní čtení se může týkat mnoha aspektů, jedním z nejvýraznějších je ale právě queer čtení.

Díky tomu se dá chápat vztah Sama a Froda jako milostný, Severuse Snapea jako transexuála (existuje dokonce konference, která to zkoumá), Willa ze *Stranger Things* (2016) jako gaye a sexbombu Laru Croft z herní série Tomb Raider jako lesbu. Explicitně totiž o jejich heterosexuálnosti nikde nepadne ani slovo. Často se dají queer číst i mnohem přímočařejší tituly – stačí trochu přestříhat teenagerovské *Stmívání* (2008) a děj se rázem netočí kolem Belly a Edwarda, ale kolem Edwarda a vlkodlaka Jacoba. V rámci takzvané slash fan fiction je dokonce vyprávěn alternativní příběh, v němž jsou hlavní postavy jako třeba Snape a Harry Potter či kapitán Kirk a pan Spock explicitně homosexuální.

Ani tahle představa, že každý text může být v zásadě queer, rostoucí tolerance k neheterosexuálním a nebinárním identitám nebo počet takových reprezentací ve filmu ale důležitost NQC nepopírají. Je to právě programově subverzivní queer cinema, která stále upozorňuje na existující strukturální problémy, jímž LGBT komunita čelí (ať už jde o společenské stereotypy nebo očividnou diskriminaci). I proto je stále živé, byť se zdá, že se jeho ostré hrany lehce obrušují.

Majewski: Sny jsou naše dědictví

Jeho filmy nás vezmou na cestu snovou krajinou a univerzem renesančních malířů. Polák Lech Majewski je jedním z nejoriginálnějších evropských filmových tvůrců současnosti a na letošní Filmovce nás provede reprezentativním výběrem ze svého díla.

Vaše filmy jsou i v kontextu evropského artového kina zejména díky své vizuální podobě velmi originální a neobvyklé. Kde berete inspiraci?

Žiju minimálně tři životy. Na jednu stranu jsem filmový tvůrce, režisér ale i operu nebo divadlo. Jsem také spisovatel, píšu knihy, eseje a poezii. A zároveň jsem výtvarný umělec, malíř a sochař. Inspiraci čerpám všude, zbožňuji ale hlavně umění minulosti. Myslím si, že umění bylo dříve brilantnější než to dnešní, byť samozřejmě existuje pár výjimek. Obávám se, že především jazyk filmu se v současnosti stal průmyslovým balastem, nekončnou pornografií speciálních efektů, která požírá naše oči a mozek.

Převažuje některá vaše identita nad ostatními, nebo jsou všechny v rovnováze?

Tyto identity v sobě nerozdělují. Umění vnímám jako sdělení, které můžu vyjádřit různými jazyky. Jako kdybyste chtěli říct něco v angličtině, polštině nebo francouzštině.

Ve své tvorbě hodně odkazujete na Brueghela, Bosche a Danteho. Proč vás zajímají?

Líbí se mi, že byli schopni zachytit vesmír v celé jeho komplexitě. To dnes v kinematografii nebo v literatuře nemáme. Máme jenom zlomky, padrt, velmi malé kousíčky reality. Znáám umělce, kteří to zkoušeli a podařilo se jim to – třeba Fellinimu v *8 ½* (1963), nebo Tarkovskému v *Zrcadle* (1975). Moje *Onirica – psí pole* (2014) je také pokus o zachycení všeho, co se děje v Polsku, včetně pádu letadla s polskými vládními představiteli.

Jak vypadá váš kreativní proces? Co vzniká dříve – vizuální nápady, nebo narativní linka?

Řekl bych, že vizuální stránka. Především ve formě symbolů. Vizuální situace, která je výraznější než pouhé pozorování, jde hlouběji. Můžete si například představit obrázek dítěte. Když k němu přidáte lebku, je to úplně jiný symbol, má naprosto odlišný náboj, napětí.

Co dalšího pro vás symboly znamenají?

Pamatuji si chvíli, kdy jsem stál před malbou od Tiziana v muzeu Prado. Je na ní mladá žena, která

foto: Jakub Macháček

se opírá o strom a má košík, v němž je jablko a hrozen. Slyšel jsem, jak k tomu průvodce z muzea říká: „To je žena, která si udělala piknik.“ To mi přišlo hodně zvláštní, protože to byla zcela evidentně Panna Marie, v košíku měla největší hyperbolu mezi hříchem a vykoupením – jablko jako symbol prvotního hříchu a hrozen, ze kterého se dělá víno, Kristova krev, jako vykoupení. Košík je ze slámy, která symbolizuje místo, kde se Ježíš narodil. Kromě toho je oblečená v modré, což je její světecká barva, a opírá se o strom, ze kterého bude později vyroben Ježíšův kříž. To je způsob, kterým zplošťujeme symboly. Už nevíme, jak se na věci dívat.

Proč k tomuto zplošťování a zjednodušování došlo?

Vymýšlíme si spoustu věcí, které nám mají ušetřit čas, ale manipulace s nimi nám paradoxně spoustu času bere. Neuvěřitelným způsobem nás zdržují mobily a počítače. Také jsme zaplaveni informacemi, které jsou zbytečné. Jak řekl Baudrillard, dochází k explozi informací a implozi významu. Když se před 150 lety objevila zpráva o tom, že někde zuří povstání, básníci byli schopni všeho nechat a jet bojovat za své ideály. Dnes slyšíme každý den o tragédiích, ale tyhle věci už pro nás nic neznamenají.

Chápe publikum vaše symboly?

Snažím se dosáhnout metajazyka, který lidi spojuje.

A funguje to. Není to ale jednoduché a v čase snadných témat se distributoři do šíření mých filmů příliš nehrnou. *Mlýn a kříž* (2011) byl na druhou stranu původně vytvořen jen proto, aby se hrál ve třech muzeích a k mému absolutnímu překvapení se prodal do celého světa. Kromě České republiky. (smích)

Můžeme ho vidět aspoň tady na Filmovce. Jak pracujete s herci? Je těžké navést je tak, aby pochopili vaši vizi?

Pracoval jsem s mnoha herci a ti měli zájem stát se součástí filmu. Třeba Charlotte Ramplingová viděla moje díla v muzeu v Paříži, a pak mi napsala, že se mnou chce pracovat. Také Michael York se seznámil s mou tvorbou v Muzeu moderního umění v New Yorku a řekl mi, že by se mnou chtěl točit. To samé se stalo s Johnem Malkovichem.

Ve filmu *Onirica – psí pole* utíká hlavní hrdina před realitou do spánku, do svých snů. Zdají se vám sny?

Ano, a hodně. A taky velmi často sním za bílého dne. Někdy se mi zdá, že realita je barvitější než samotný sen. Neříkám, že by byla tak krásná, spíše lidé dělají absurdní věci a dějí se samé nelogičnosti. Naše sny jsou záhada. V těch svých procházím krajinami a zeměmi, kde jsem nikdy nebyl, a vidím věci, které jsem nikdy spatřit nemohl. Jak by řekl Jung, sny jsou nahromaděním veškeré minulosti, vědomím našich předků, naším dědictvím.

Víc Polska do českých kin

Foto: Kino na hranici

Na podzim se díky smlouvě uzavřené mezi AČFK a festivalem Kino na hranici dostanou do české distribuce nové polské filmy. O tom, jaké snímky jsou v repertoáru, ale třeba i jaká témata lidi baví, mluvil dramaturg LFŠ Petr Vlček.

Čeho se smlouva týká a co českým divákům přinese?

Už v loňském roce jsme se domlouvali, že letos požádáme o grant Institutu Adama Mickiewicze, který podporuje propagaci polské kultury v zahraničí. A žádost vyšla. Projekt má dvě části, první se odehrává tady na Filmovce a jejím cílem je představit polské novinky a retrospektivu Lecha Majewského a Grzegorza Królikiewiczze. Na to naváže na podzim druhá část, taková mini-distribuce pro filmové kluby. Ty dostanou film a svým promítáním na oplátku pomůžou propagovat polský film. Ten je poslední dobou v dobré kondici a má co nabídnout i běžnému divákovi.

Co budou mít filmové kluby k dispozici?

Chceme nabídnout více divácké filmy, takový střední proud, kterému se teď v Polsku daří. Jsou to snímky, které si určitě svého diváka najdou a přitom nerezignují na nějakou hlubší výpověď nebo umělecké hodnoty. Snažili jsme se vytvořit takovou nabídku, aby bylo z čeho vybírat.

Kterých filmů se bude ona mini-distribuce týkat?

Těch filmů je šest a provozovatelé klubů v deseti českých městech si vždycky jeden vyberou. *Tichá noc* (2017) je režijním debutem herce Piotra Domalewského, se kterým vyhrál významný polský filmový festival v Gdyni. Potom je tu *Vlkodlak* (2018) Adriana Panka a animák *Další den života* (2018), oba filmy letos uvádíme i na LFŠ. Z dříve uvedených filmů to bude *Umění milování* (2017). Film *Monument* (2018) pak natočila mladá režisérka Jagoda Szeclová a jde spíše o „art house“. Je to teprve její druhý počín, ale už teď je jasně vidět, že má svůj rukopis. Poslední možností je *Nejllepší* (2017), dobrý příklad

středního proudu současné polské kinematografie se skoro až hollywoodským příběhem.

Máš pocit, že by některý z filmů, které jsi jmenoval, měl z nějakého důvodu k českému publiku nejbližší? Asi bych neházel české publikum do jednoho pytle. I proto jsme se rozhodli, že klubům nabídneme těch filmů víc, aby mohly odhadnout své vlastní publikum. Nevíme totiž, jací lidé chodí třeba do kina v Kopřivnici. Počítáme tak s tím, že kluby vytipují takový film, který právě jejich diváky zaujme.

Jan Bergl

NaFiLM na Filmovce

Občas neuškodí vystřídat koukání na filmy s něčím tvůrčím. Industry program, který na Filmovku už podruhé vezou Terezie Křížkovská a Adéla Mrázová, přesně to nabízí. Letos si můžete zkusit vytvořit filmové ruchy, zahrát únikovku nebo vytvořit vlastní fake news.

Co je vlastně Industry program?

Terezie: Je to program filmové a audiovizuální výchovy, který je věnovaný všem učitelům, lektorům a lidem, kteří chtějí zažít film jinak než v kině. Zveme hosty, kteří se věnují inovativním formátům filmových dílen. Ti mluví o svých zkušenostech. Odpoledne pak vedou workshopy, na které mohou přijít i návštěvníci Filmovky. Jsou vhodné pro všechny generace, pro děti i dospělé. **Adéla:** Není navíc třeba se nikde registrovat. Prostě přijďte.

Jaká témata nás letos čekají?

Adéla: Dnešní workshop se věnuje ruchům, účastníci se naučí naruchovat si film třeba pomocí kokosového ořechu, sešívačky nebo solamylu. V Galerii slováckých vín pak proběhne speciální projekce s názvem Kouzelná skříňka. Ta přibližuje, jak vůbec

můžeme vnímat pohyblivý obraz a co s námi dělají různé záblesky světla. Z projekce si diváci odnesou unikátní zážitek, protože na každého působí tyhle halucinogenní věci trochu jinak. Zitřejší workshop se věnuje dezinformacím. Návštěvníci si budou moci vyzkoušet taky únikovou hru, pomocí které se naučí reflektovat informace, které každodenně přijímáme.

Loni probíhal Industry program poprvé. Jaké máte reakce?

Terezie: Strašně pozitivní. Akce, které se věnují filmové a audiovizuální výchově, mají většinou formát konference a hosté spíš teoreticky mluví o různých problémech. V Industry programu jdeme zcela opačnou cestou – opravdu se to děje, opravdu tvoříme. Na Filmovce jsme se snažili získat zpětnou vazbu a bylo skvělé slyšet, že tenhle způsob dává smysl a pomohl lidem rozšířit obzory.

Loni jsme spolu mluvili o Národním filmovém muzeu NaFiLM, které je součástí celého projektu. Jak to s ním vypadá?

Adéla: V lednu se nám konečně podařilo otevřít ho ve velkých prostorech přímo v centru Prahy. Návštěvníci v něm díky interakci s exponáty nebo vlastní tvorbě

Foto: Národní filmové muzeum NaFiLM

objevují, jak funguje film. Každý den odpoledne máme otevřeno pro veřejnost, dopoledne probíhají různé vzdělávací programy pro školy.

A jaké jsou vaše další plány?

Adéla: Máme zatím otevřená dvě patra, v následujícím roce chceme prostory rozšířit. Budeme taky dál pracovat na Industry programu.

Terezie: Spolupracujeme i se zahraničními partnery, část expozice bude vytvořena ve spolupráci s muzeem v Berlíně, které má ve světě velké jméno.

Tereza Křobová

Happy End

→ Klub kultury 1, 11:30

Hanekeho nejnovější film *Happy End* (2017) určitě není tak šokující jako například *Funny games* (1997) nebo *Bennyho video* (1992). Najdeme v něm ale všechny jeho oblíbené motivy: pokřivené vztahy, pokrytectví, skrývané neobvyklé sexuální preference nebo pohled na svět prostřednictvím médií. Sledujeme odtazité a chladně vyprávěný příběh bohaté rodiny, která toho za uhlaženou a líbivou fasádou hodně schovává: nevěru, závislost, lži a komploty. A možná i ještě něco horšího. Zároveň nepozorujeme příběh pouze jedné rodiny, Haneke před námi rozehrává ostrou a brutální satiru současné Evropy a její pokrytecké politiky, zejména té za jejími hranicemi. Nesnadný, ale velmi poučný divácký zážitek.

Tento film doporučuje
Adéla Zicháčková

Jed

→ Reduta 1, 21:00

Je to dokument? Je to horor? Alegorie? Všechno dohromady. Po *Závratí* (1991) druhý formující snímek New Queer Cinema obsahem i formou. Žánrový mix vězeňské romance, fiktivního dokumentu o létajícím a vraždícím chlapci a hororu à la 50. léta o vědci, který při vynalézání lektvaru proti lepře zničí sám sebe, spojuje motiv jedu, metaforu AIDS i nenávisti a homofobie. Obsesivní mix oldschoolu a subverze trochu připomene *Mazací hlavu* (1977) od Davida Lynche, trochu queer verzi Frankensteinova (to je vlastně v zásadě pořád Lynch), zároveň je to ale extrémně osobité. *Jed* je divný, ukazuje plno násilí, sexu a hnisu a navíc zvítězil na festivalu Sundance. A každý by měl na Filmovce vidět něco fakt hodně art. Ať pak může v klidu na komiksárny.

Tento film doporučuje
Tereza Kroblová

Cléo od pěti do sedmi

→ Sportovní hala, 21:30

Co dělat, když se vám během čekání na zdravotní testy ukáže v kartách smrt? Pofflakovat se, co jiného. Známa zpěvačka Cléo tvrdí, že dokud je mladá a krásná, je vše v pořádku, zároveň si tím už není vůbec jistá. Snad právě proto tráví čas zdánlivými bezvýznamnostmi, možná úplně stejně jako předtím. Máme možnost připojit se zhruba na dvě hodiny, kdy toho ale během pofflakování mimochodem stihne docela dost. Koupit si klobouk, pomazlit se s kotátko, ale i prožít lehkou romanci. Příběh vyprávěný v reálném čase je uklidňujícím i znepokojivým kontinuálně plynoucím bezčasím v ulicích, tramvajích i parcích Paříže. Co na konci pronese doktor jen tak mimochodem v odjíždějícím kabrioletu? Úlevu. Film o smrti (ale hlavně o životě) pomáhá na špatné dny a úzkosti.

Tento film doporučuje
Alice Krajčířová

Jatka č. 5

→ Klub kultury 1, 22:00

K tomuhle podivnému filmu mám hned několik osobních vazeb. Jednak byl natočen podle předlohy Kurta Vonneguta Jr., mého nejoblíbenějšího spisovatele a génia, který frčel v postmodernismu mnohem dříve, než to bylo cool. Nesmím zapomenout ani na to, že ve filmu si zahrál i můj táta – pozorný divák může mezi komparesem zahlédnout koleno, jež patřilo právě jemu. Ale sentiment stranou, v mnoha ohledech experimentální film je totiž hlavně výsledkem práce Miroslava Ondříčka za kamerou a režijní vize George Roye Hilla. Principy hollywoodské filmařiny se zde potkávají s vonnegutovským mixováním žánrů, jímž dominuje odcizení v důsledku prožitých válečných hrůz. Zdánlivě nezfilmovatelné látky se Hill chopil se ctí, přestože měl před sebou těžší úkol než u hitů *Podraz* (1973) nebo *Butch Cassidy a Sundance Kid* (1969).

Tento film doporučuje
Mojmír Sedláček

Trabantem tam a zase zpátky

→ innogy letní kino Masarykovo nám., 22:00

Do sedmice všeho dobrého. Celou dekádu strávil Dan Přibáň se svými kolegy a kamarády na cestách po celém světě, ale zdá se, že se už opravdu narazoval dost. Koncept všichni známe, vždyť napříč mnoha filmy i televizními seriály jsme ho viděli mnohokrát – skupina aut, motorek a vůbec všeho mobilního si razí cestu terénem, jež by byl pro normální lidi překonatelný jen těžko. Oblíbený žlutý cirkus se tentokrát dostává domů z Indie a o technické starosti s rozpadajícími se vraky stejně jako o vypjaté lidské momenty, bez nichž se takové punkové cestování prostě neobejde, nebude nouze. Díky nezbytné náloži humoru však nepochybujeme o tom, že vše nakonec dobře dopadne. Vemte kamarády, pívko a docestujte na náměstí – odtamtud se dnes večer dostanete až na konec světa.

Tento film také doporučuje
Mojmír Sedláček

Muka neviňátek

→ Sportovní hala, 23:59

Dalším giallo filmem, který je rozhodně třeba vidět, je dílo krále italského brakového hororu Lucia Fulciho. Nenechte se odradit nepříliš pěkným a nepřesným překladem názvu, který se pro něj v Česku ujal (v originálu se film jmenuje „Housátko se netýrá“), a objevte s ním Fulciho filmografii tak, jak se o ní příliš často nemluví. *Muka neviňátek* (1972) jsou napínavým kriminálním filmem s působivou hudbou Rize Ortolaniho a invenčně vedenou kamerou, která hrůzné dění rámuje do skvostných obrazů. Film vyniká i způsobem, jakým se mu daří mást diváka a do poslední chvíle tajit identitu vraha. Pokud již pointu znáte, můžete naopak sledovat symboliku, která k ní jasně vede, ale očím většiny diváků zůstane při prvním zhlédnutí utajena.

Tento film doporučuje
Jan Bergl

	čas time	místo place	název title	sekc section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	8:30	Kino Hvězda	Špatné verše	S	Géza Csakvári	96	Maďarsko	2018	✓		126
•	8:30	Slovácké divadlo	Kdyby...	C	Jan Jendřejek	112	Velká Británie	1968	✓	15+	136
•	8:30	Reduta 1	Pod elektrickými mračny	Ho	Kamila Dolotina	138	Rus., Pol., Ukrajina	2015		15+	152
•	9:00	Klub kultury 1	Pasták	L, Ho	Aleš Říman	91	Československo	1990			151
	10:00	Klub kultury 2	Diskuzní panel: Inovativní formy filmových děl	IP	host: Dan Mayfield, Ondřej Belica, Jan Kulka, Jakub Jiříš	120					184
	10:00	Dět./herní stan	Free Cinema uvádí: Workshop Natáčecí dny	DP		180					199
•	10:00	Reduta 2: VR Exhibice	Brave New VR Worlds: Interaktivní VR	S		540			✓		130
•	10:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
•	11:00	Slovácké divadlo	Outsider	S	host: Adam Sikora, Włodzimierz Niederhaus	93	Polsko	2018			128
•	11:00	Kino Hvězda	Melounová žena	S	Eva Chlumská	90	USA	1996	✓	15+	120
•	11:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
•	11:30	Kino Mír	Nikdo mne nemá rád	Hi	Michel Marie	99	Francie	1959	✓		103
•	11:30	Klub kultury 1	Happy End	S	host: Christian Berger	108	Rak., Fran., Něm.	2017		15+	116
•	11:30	Reduta 1	1956/1961: Jireš - Sirový - Bočan	C	Jan Jendřejek	102	Československo				140
•	12:00	Sportovní hala	Jaroslav Kučera Zblízka	C	host: Jakub Felcman, Tomáš Michálek	65	Česká republika	2019	✓		141
•	12:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
	12:00	Stan ČT	Česká na sockách: Jak se stavěl Most! a další	PC	host: Lucie Macháčková	90					187
	13:00	Respekt stan	„Bídnými ulicemi musí kráčet muž“: Raymond Chandler, Philip Marlowe a vývoj amerického filmu noir	PR	host: Milan Hain	90					192
	13:00	Reduta 3	Filmová dílna: Vyzkoušej si, jak se dělají ruchy do filmu!	IP	host: Dan Mayfield (School of Noise, UK)	45			✓		184
	13:30	Klub kultury 2	Grzegorz Królikiewicz: Filmový prostor mimo záběr	OP	host: Bogna Janieciová, Jaromír Blažejovský	90		2019			179
•	13:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
•	13:45	Reduta 3	Filmová dílna: Vyzkoušej si, jak se dělají ruchy do filmu!	IP	host: Dan Mayfield (School of Noise, UK)	45			✓		184
	14:00	Stan ČT	Mezinárodní koprodukce	PC	host: Ondřej Beránek, Veronika Janatková, Dušan Muliček, Martin Polák, Roman Vávra	90					188
•	14:00	Dět./herní stan	Kouzelnické představení: Magie pro děti	DP		60					199
•	14:00	Kino Mír	Silkwoodová	C	Jan Jendřejek	131	USA	1983	✓	15+	136
•	14:30	Slovácké divadlo	Paní Miniverová	Hi	Iva Hejlíčková	134	USA	1942	✓		101
•	14:30	Kino Hvězda	Muž s kinoaparátem (hudba: Tomáš Vondra)	Hi	David Čeněk, Viktor Palák	64	SSSR	1929			109
•	14:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
	15:00	Respekt stan	Média ve vřesu času	OP	host: R. Matesová Marková, P. Mlch, V. Moravec, J. Spurný	90		2019			179
•	15:00	Klub kultury 1	Začít znovu	C	host: Eva Tomanová	75	Česká republika	2019	✓		143
•	15:00	Reduta 1	Vražda tety	Hi	Jaromír Blažejovský	101	Polsko	1985		18+	111
	15:15	Dětský/herní stan	Free Cinema uvádí: Dílna ploškové animace	DP		120					199
•	15:30	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Urbex vs. gondoly	S		40			✓		131
•	15:30	Sportovní hala	Bílá paní	C	Aleš Říman	91	Československo	1965			138
	16:00	Reduta 3	Filmová dílna: Přemýšlej obrazem!	IP	host: Ondřej Belica (CZ)	120					184
	16:00	Stan ČT	ArtCafé (ČRo Vltava)	PC	host: Václav Havelka, Petra Kultová	90					188
•	17:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Sci-fi obsese	S		40			✓		130
•	17:00	Kino Hvězda	Na větrné hůrce	Hi	Iva Hejlíčková	103	USA	1939	✓		101
•	17:00	Kino Mír	Studentské filmy: blok B	C	host: Tomáš Janáček, Martina Netiková	80	Česká republika				146
	17:30	Div./lit. stan	Harakiri Czurakami	DP		90					207
•	17:30	Reduta 1	Paříž nám patří	Hi	Michel Marie	136	Francie	1961	✓	15+	105
•	17:30	Slovácké divadlo	Bez boha	S	Ondřej Pavlík	100	Bulharsko, Dánsko, Francie	2016	✓	18+	122
•	17:30	Klub kultury 1	Klér	S	host: W. Smarzowsky, W. Rzehak	133	Polsko	2018	✓	18+	128
•	17:30	Respekt stan	Práce v rozvojových zemích – očekávání a realita	PR	host: Michaela Hanzlová, Eva Kašpárková, Jiří Škvor	120					192
•	17:30	Dětský/herní stan	Večerníčky pro pěkný večer: To nejlepší z nových Večerníčků	DP		60					200
•	18:00	Reduta 2: VR Kino	Brave New VR Worlds: Legenda jménem Baobab	S		40			✓		130
	18:00	Stan ČT	Mezi žurnalistikou a scenáristikou	PC	host: Mirka Zlatníková	90					188
•	18:00	Sportovní hala	Marek Kuboš: krátké filmy	Ho	host: Marek Kuboš	75	Slovensko	2019			154
	19:00	Galerie slováckých vín	Kouzelná skříňka: Živá filmová performance	IP	host: Jan Kulka (CZ)	50					184
	19:15	Div./lit. stan	Čeština 2.0	DP		90					207
•	20:00	Stan ČT	Čiřok	PC		21	Československo	1968			188
	20:00	Dět./herní stan	Chytrý kvíz	DP		180					205
•	20:30	Stan ČT	Začátek konce	PC		30	Československo	1961			188
•	20:30	Slovácké divadlo	Nejlepší léta našeho života	Hi	Michael Málek	172	USA	1946	✓		102
•	20:30	Kino Hvězda	Mlýn a kříž	Ho	host: Lech Majewski, Adam Sikora	92	Polsko, Švédsko	2011	✓		156
•	21:00	Reduta 1	Jed	S	Eva Chlumská	85	USA	1990	✓	15+	120
•	21:00	Klub Mír	12: PIET + Please The Trees	DP		90					206
•	21:00	Stan ČT	Odsouzený z Pinktownu	PC		27	Československo	1968			188
•	21:00	Slovácká buda	Cimbálová muzika Litera	DP		90					214
•	21:30	Respekt stan	Planet Dark: Zvířátka 2	PR		90					190
•	21:30	Letní kino	Vracenky	L		90	Československo	1990			171
•	21:30	Smetanovy sady	Opéra mouffe	Hi		16	Francie	1958	✓		105
•	21:30	Sportovní hala	Cléo od pěti do sedmi	Hi	Michel Marie	90	Francie	1962			106
•	22:00	innogy letní kino	Trabantem tam a zase zpátky	L		114	Česká republika	2019			173
•	22:00	Klub kultury 1	Jatka č. 5	C	Jan Jendřejek	103	USA	1972	✓	15+	137
	23:00	Respekt stan	RetroParty	PR		90					192
	23:23	Klub Mír	Radio Wave Dub Session: Jakub Johánek a DJ Teamatique (Praha) vs. Intuitive Lab + Moire (Zlín)	DP		240					212
•	23:30	Reduta 1	Svět patří nám	C	Jan Šulc	93	Československo	1937			138
•	23:30	Kino Hvězda	Sběratel	Hi	Michael Málek	119	USA	1965	✓		102
•	23:59	Slovácké divadlo	Sheena667	S	Kamila Dolotina	97	Rusko	2019	✓	18+	126
•	23:59	Sportovní hala	Muka neviňátek	S	Aleš Říman	102	Itálie	1972		15+	132

Po
29
07

Monday

A
AČFK uvádí

C
Česko/
Slovensko

DP
Doprovodný
program

Hi
Historie

Ho
Hosté

IP
Industry
program

L
Letní kino

PC
Program České
televize

PR
Program
Respektu

S
Současnost

 Veškerý
program včetně
odborného je
veden v českém
jazyce,
případně
tlumočen,
projekce
doprovází
české titulky.